

ומסתכלים בו ועושים, עד שנבנה כל הבית.

אכן שלמה מסע נבנה, שלמה כתוב חסד יו"ד, אכן שלמה ודאי. מסע, שנסעה וכאה ושרתה עליהם ונעשתה העבודה (מסע) שנסעה ידם ונעשתה העבודה. מסע, שהסיע ידם לעשות שלא מדעתם. כתוב פאן מסע, וכתוב שם (במדבר) וילמסע את המחנות. ומקבות והגרזן כל פלי ברזל לא נשמע, משום שהשמיר בקע הכל ולא נשמע דבר, שלא הצטרכו לשאר הכלים לעשות, והכל היה עם אות ונס.

אמר רבי שמעון, פמה חביבים הם דברי התורה. אשרי חלקו של מי שמתעסק בהם ויודע ללכת [בה] בדרך אמת. והבית בהבנתו. כאשר עלה ברצון הקדוש ברוך הוא לעשות כבוד לכבודו, עלה מתוך המחשבה רצון להתפשט, והתפשט מהמקום של אותה המחשבה הנסתרת שאינה ידועה. עד שמתפשטת ושווה בבית הגרון, המקום שתמיד נובע בסוד שהוא רוח חיים. ואז, לשמתפשטת המחשבה היא ושווה במקום הזה, נקראת המחשבה היא אלהים חיים, שכתוב (ירמיה) הוא אלהים חיים. עוד רצה להתפשט ולהתגלות, משם יצאו אש רוח ומים כלולים יחד, ויוצא יעקב איש שלם, והוא קול אחד שיוצא ונשמע. מכאן המחשבה שהיתה נסתרת בחשאי נשמעת בגלוי.

עוד מתפשטת המחשבה הזו להתגלות, ומכה הקול הזה ומקיש בשפתים, ואז יוצא הדבור שמשלים הכל ומגלה הכל. נשמע שהכל הוא אותה מחשבה נסתרת שהיתה בפנים, והכל אחד.

ומסתכלאן ביה ועבדי עד דאתבני כל ביתא. אכן שלמה מסע נבנה. שלמה כתיב חסר יו"ד אכן שלמה ודאי. מסע דאתנטיל ואתייא ושרייא עלייהו ואתעביד עבידתא (מסע דאתנטיל ירו ועביד עבידתא), מסע דאתנטיל ידן למעבד דלא מדעתיהו. פתיב הכא מסע וכתוב התם (במדבר) וילמסע את המחנות. ומקבות והגרזן כל פלי ברזל לא נשמע. בגין דשמיר בזע פלא ולא אשתמע מלה, דלא אצטריכו לשאר מאנין למעבד. וכלא באת וניסא הוה.

אמר רבי שמעון פמה חביבין אנון מלי דאורייתא. ופאה חולקיה מאן דאתעסק בהו וידע למיהו (ביה) בארץ קשוט. והבית בהבנותו. פד סלקא ברעיותא דקדשא בריה הוא למעבד יקרא ליקריה, סלקא מגו מחשבה רעיותא לאתפשטא, ואתפשטת מאתר דאיהי מחשבה סתימא דלא אתיידע. עד דאתפשטת ושרייא לבי גרון אתר דאיהו נביע תדיר ברזא דאיהו רוח חיים. וכדין פד אתפשטת ההיא מחשבה ושריא באתר דא, אקרי ההיא מחשבה אלהים חיים. דכתוב, (ירמיה) הוא אלהים חיים.

עוד בעא לאתפשטא ולא תגליא מתמן נפקו אשא ורוח"א ומי"א כלילן פחדא, ונפק יעקב גבר שלים ואיהו קול חד דנפיק ואשתמע. מהכא מחשבה דהוה סתימא בחשאי אשתמע לאתגליא.

עוד אתפשטת האי מחשבה לאתגליא. ובטש האי קול ואקיש בשפון, וכדין נפקא דבור, דאשלים פלא, וגלי כלא. אשתמע דכלא איהו ההיא מחשבה סתימא דהות לגו וכלא חד.

בין דמטא אתפשטותא דא ואתעביד דבור בתקיפא דההוא קלא, כדין והפית בהפנותו. באשר נבנה לא כתיב אלא בהפנותו בכל זמנא וזמנא. אכן שלמה כמה דאתמר. וכתיב, ^(שיר השירים ג) בעטרה שעטרה לו אמו.

בין שמגיעה התפשטות זו ונעשה דבור בכח אותו הקול, אז - והפית בהפנותו. לא כתוב כאשר נבנה, אלא בהפנותו, בכל פעם ופעם. אכן שלמה, כמו שנתבאר. וכתיב ^(שיר א) בעטרה שעטרה לו אמו.

מסע דנפקא מלגו ושריא ונטיל לבר, נפקא מלעילא ושריא ונטיל לתתא. ומקבות והגרזן כל פלי ברזל. אלין שאר דרגין תתאין דכלהו תליין ביה ולא אשתמעו ולא אתקבלן לגו פד איהי סלקא לאתאחדא לעילא ולינגא מתמן. ודא הוא בהפנותו. וכדין פד איהי ינגא, פלהו קיימי בחדוותא וינקין ואתמליין ברקאן. וכדין קיימין עלמין פלהו ברזא חדא ביחודא חד, ולא הוי בהו בכלהו עלמין פירוודא. לבתר דנטלי חולקהון כל חד וחד פלהו מתפשטן ומתפרשן לסטרייהו למה דאתמנן.

מסע, שיוצא מבפנים ושורה ונוסע החוצה. יוצא מלמעלה ושורה ונוסע למטה. ומקבות והגרזן כל כלי ברזל - אלו שאר הדרגות הפתחונות שכלם תלויים בו, ולא נשמעו ולא התקבלו פנימה כשהיא עולה להאזין למעלה ולינוק משם, וזהו בהפנותו. ואז, כשהיא יונקת, כלם עומדים בחדוה ויונקים ומתמלאים בכרכות, ואז כל העולמות עומדים בסוד אחד, ביחוד אחד, ואין בהם בכל העולמות פרווד. אחר שכל אחד ואחד נוטלים חלקם, כלם מתפשטים ונפרדים לצדיהם למה שהתמנו.

תא חזי, ויהי כל הארץ שפה אחת וגו' ^(דף טד ע"ב) לבתר מה כתיב ויהי בנסעם מקדם. מההוא קדמאה דעלמא. וימצאו בקעה בארץ שנער. דהא מתמן מתפרשן לכל אנון סטריין, ואיהו ריש מלכו לאתבדרא.

בא ראה, ויהי כל הארץ שפה אחת וגו'. מה כתוב אחר כך? ויהי בנסעם מקדם - מאותו קדמונו של העולם - וימצאו בקעה בארץ שנער. שהרי משם נפרדים לכל אותם הצדדים, והוא ראש המלכות להתפור.

ואי תימא הא כתיב ^(בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד? ודאי שפכה זה שפיון שנוסעים משם יש פרווד, וכאשר הם מכנסים שם לינוק אין פרווד. וכשנוסעים יש פרווד, שכתוב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה, כמו שנתבאר.

ואם תאמר, הנה כתוב ^(בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד? ודאי שפכה זה שפיון שנוסעים משם יש פרווד, וכאשר הם מכנסים שם לינוק אין פרווד. וכשנוסעים יש פרווד, שכתוב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה, כמו שנתבאר.

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים דהא כדין עלמא ביסודא ועקרא ושרשא חדא ומהימנותא חדא ביה בקדשא

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים, שאז הרי העולם ביסוד ועקר ושרש אחד ואמונה אחת בקדוש-ברוך-הוא. מה כתוב? ויהי בנסעם מקדם, מהראשון